

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **T. P.**, zastoupený JUDr. Martinem Týle, advokátem se sídlem Škroupova 561, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 30. 9. 2020, č. j. 61 A 7/2019 – 63,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 9. 2019, č. j. 70351/2019/ODSH/8, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Pardubice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 5. 2019, č. j. OSA/D-1843/18/70, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v relevantním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tov. značky Renault, reg. zn. X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič dne 22. 3. 2018 v době minimálně od 02:05 do 02:10 hodin s výše uvedeným vozidlem v ulici P. V. u č. p. Y v P. neoprávněně zastavil a stál na vyhrazeném parkovišti (dopravní zn. IP 12 – Vyhrazené parkoviště) pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), v níž především namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí; správní orgány se nevypořádaly s námitkou,

že vodorovná dopravní značka V 10f, specifikovaná v příloze č. 8 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“), má být provedena tak, že parkovací místo je vyznačeno bílými čarami namalovanými na vozovce. Předmětné parkovací místo je však vyznačeno čarami červenými. Správním orgánům bylo dále vytýkáno, že ani svislé dopravní značení není umístěno v souladu s § 2 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 294/2015 Sb., neboť dopravní značka je umístěna na travnaté ploše za chodníkem oddělujícím travnatou plochu a pozemní komunikaci. Ani s touto námitkou se přitom žalovaný v napadeném rozhodnutí dle žalobce nevypořádal. Žalobce rovněž namítal, že před vjezdem do ulice P. V. je umístěna dopravní značka začátek zóny s rezervovaným parkováním na povolení společnosti U VINICE s.r.o. Žalobce je pro vozidlo reg. zn. X držitelem tohoto povolení. Z dopravní značky lze dovodit, že pokud se v areálu nachází parkovací místo, držitel oprávnění je na tomto oprávněn parkovat. Všechna parkovací místa tak byla vyhrazena pro určité osoby, držitele oprávnění společnosti U VINICE s.r.o., a tato vyhrazená místa není možné dále „podvyhradit“ pro další osoby se specifickými vlastnostmi, a pokud snad ano, toto může být učiněno pouze s vědomím vlastníka pozemků. Stanovisko společnosti U VINICE s. r. o. v řízení vůbec nebylo zjišťováno.

[4] Krajský soud neshledal námitky žalobce důvodné a žalobu zamítl; informativní svislá dopravní značka IP 12 (Vyhrazené parkoviště), stanovená v příloze č. 5 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., byla dle závěru krajského soudu umístěna v souladu s právními předpisy, zejména v souladu s § 2 této vyhlášky. Na námitku žalobce, že tato dopravní značka se nachází až za chodníkem, správní orgány řádně a dostatečně reagovaly; daná dopravní značka tak byla umístěna z důvodu zajištění bezbariérovosti daného místa. K tomu soud doplnil, že z fotografické dokumentace založené ve správním spise plyne, že dopravní značka je sice umístěna na travnaté ploše, ale skutečně nedaleko od chodníku sousedícího s daným parkovacím místem (dle správního spisu se jedná o cca 1,5 m od okraje komunikace), přičemž je velmi dobře viditelná.

[5] Obdobně se dle názoru krajského soudu žalovaný vypořádal s námitkou týkající se tvrzené neplatnosti vodorovné dopravní značky V 10f, stanovené v příloze č. 8 k vyhlášce č. 294/2015 Sb. Soud přisvědčil tomu, že ve vyhlášce je dopravní značka vyobrazena celá v bílé barvě a dle fotografií založených ve správním spise je piktogram vozičkáře bílý, čára ohraničující toto parkovací místo je vyobrazena červeně. Tato skutečnost však nemá vliv na platnost dopravní značky, jak ostatně plyne z § 64 věty druhé před středníkem zákona o silničním provozu, a naopak červené vyobrazení čáry vymežující plochu dopravní značky vede k její lepší viditelnosti. V daném případě tak nemohlo být pochyb, o jaké dopravní značky se jedná a k jakému konkrétnímu místu se vztahují, protože tím, že tyto dopravní značky nebyly respektovány, byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

[6] K námitce žalobce, že v areálu, v němž k přestupku došlo, se nejednalo o pozemní komunikaci, na niž se vztahují pravidla silničního provozu, krajský soud odkázal na závěry správních orgánů, podle nichž areál společnosti U VINICE s.r.o. v části u č. p. Y v P. je kolaudačním rozhodnutím uznán jako pozemní cesta s venkovním parkovištěm určeným na cestě k pohybu vozidel; jedná se tedy o účelovou komunikaci a platí zde pravidla silničního provozu včetně dopravního značení zde umístěného. K tomu krajský soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 6 As 289/2014 - 59, s tím, že stanoví-li vlastník (provozovatel) účelové komunikace v souladu s § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích další (speciální) pravidla využívání uzavřeného prostoru nebo objektu, tato pravidla nemohou být v rozporu se zákonem o silničním provozu ani s umístěným dopravním značením. Ani parkovací karta vydaná společností U VINICE s.r.o. proto nemůže zvrátit zákaz vyplývající z dopravního značení (ze svislé dopravní značky IP 12 a vodorovné dopravní značky V 10f), jež bylo řádně a v souladu s právními předpisy v daném areálu umístěno.

pokračování

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Krajskému soudu vytýká nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]; a vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[8] Jelikož stěžovatel trvá na svých námitkách dříve uvedených v žalobě, zopakoval je i nyní v kasační stížnosti. Stěžovatel vytýká krajskému soudu, jakož i žalovanému to, že nesprávně posoudili otázku platnosti svislého a vodorovného dopravního značení a zda na základě takového dopravního značení vznikají účastníkovi silničního provozu povinnosti. Stěžovatel je přesvědčen, že aby dopravní značka IP 12 byla značkou platnou, a vznikla zde zákonná povinnost se jí řídit, musí být zejména umístěna při okraji vozovky, resp. pozemní komunikace, k níž se vztahuje. Stěžovatel má za to, že soud zcela pomíjí to, že dopravní značka mohla být umístěna přímo při levém okraji pozemní komunikace, kde se rovněž nachází travnatá plocha, a rovněž nebylo zjištěno, jak daleko od parkovacího místa se dopravní značka skutečně nachází.

[9] K otázce vyobrazení vodorovné dopravní značky V 10f červenými čarami stěžovatel uvedl, že vyhláška č. 294/2015 Sb. v případě barevnosti jednotlivého vodorovného dopravního značení důsledně rozlišuje, a není tak dle názoru stěžovatele možné, aby dopravní značení bylo v jiné, než ve vyhlášce uvedené barvě. Pokud dopravní značka není provedena v souladu s právními předpisy, vzniká zde nejen otázka, zda je platnou dopravní značkou, ale co vůbec znamená; stěžovatel situaci připodobňuje k vyvedení např. dopravní značky P 6 „Stop“ nikoliv v osmiúhelníku, ale kulatém tvaru. Stěžovatel má za to, že tato otázka v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu dosud nebyla řešena, tj. zda má účastník silničního provozu povinnost řídit se dopravním značením, které není provedeno v souladu s právními předpisy, tedy v situaci, kdy si význam dopravního značení v podstatě musí domýšlet.

[10] Stěžovatel dále trvá na tom, že v předcházejících řízeních nebylo zjišťováno, kdo dopravní značení (svislé i vodorovné) vyhotovil a umístil způsobem, jaký byl zadokumentován; ve vztahu k platnosti dopravního značení byl neúplně zjištěn skutkový stav věci, skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech. Stěžovatel tak má za to, že je nutno doplnit dokazování o výsledch Ing. B., referenta odboru dopravy správního orgánu I. stupně, aby se vyjádřil k platnosti dopravního značení; o provedení důkazu listinou – technickými podmínkami č. 33, případně č. 133 a ohledání na místě ke zjištění vzdálenosti dopravní značky od okraje pozemní komunikace.

[11] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že setrvává na svém právním názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí a plně se ztotožňuje s rozsudkem krajského soudu.

[12] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval posouzením, zda byly splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, vůči němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, stěžovatel je v řízení zastoupen advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a jsou splněny i obsahové náležitosti kasační stížnosti dle § 106 s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud zkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a přípustně uplatněných důvodů a dospěl k názoru, že kasační stížnost není důvodná.

[14] Nejvyšší správní soud předesílá, že posouzení skutkových otázek je úlohou především krajského soudu, který primárně je povolán zhodnotit žalované rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si učiní úsudek sám, nezávisle na skutkových závěrech žalovaného. Intervence ze strany kasačního soudu je v tomto ohledu výjimečná a omezuje se na

závažné vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) či d) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016 – 79).

[15] Krajský soud se podrobně a precizně vypořádal se všemi stěžovatelskými námitkami. K obsahu kasační stížnosti považuje Nejvyšší správní soud za nutné předně zdůraznit – a stěžovatel to sám v kasační stížnosti i přiznává - že se z převážné části jedná o pouhé opakování odvolacích a žalobních námitek, kterými se již podrobně zabývaly žalovaný i krajský soud. Řízení o kasační stížnosti je přitom ovládáno zásadou dispoziční (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70); obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 – 42). Smyslem soudního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené, proto Nejvyšší správní soud odkazuje především na odůvodnění napadeného rozsudku, resp. rozhodnutí žalované, v nichž je dostatečně vysvětleno, proč nejsou námitky stěžovatele důvodné, neboť v zásadě všechny již byly stěžovateli vysvětleny krajským soudem.

[16] Namítá-li stěžovatel nevypořádání námitky neprovedení dokazování a s tím související řádně nezjištěný skutkový stav, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na správní spis, v němž mají skutková zjištění, která se stala podkladem právního posouzení, oporu. Hlídkou Městské policie Pardubice bylo zjištěno, že dne 22. 3. 2018 v době minimálně od 2:05 do 2:10 hodin nezjištěný řidič neoprávněně zastavil a stál s vozidlem tov. značky Renault, reg. zn. X, v ulici P. V. u č. p. Y v P. na vyhrazeném parkovišti, označeném dopravní značkou IP 12 - vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou. Policejní hlídka na místě pořídila záznam o události a fotodokumentaci, která zachycuje vozidlo stojící před dopravní značkou IP 12, včetně detailních fotografií registrační značky vozidla a oken vozidla, bez viditelného parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Městská policie zaslala dne 27. 4. 2018 správnímu orgánu I. stupně oznámení o podezření ze spáchání přestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, včetně fotodokumentace. Z údajů v registru vozidel vyplynulo, že provozovatelem vozidla je stěžovatel.

[17] Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.* Podle odst. 3 „[k] odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 se nevychází zavinění.“ Podle odst. 4 „[za] přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazují; pokuta však nepřevyšuje 10 000 Kč.“

[18] Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 11. zákona o silničním provozu se fyzická osoba „dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě.“ Za tento přestupek se dle § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč.

[19] Podle názoru Nejvyššího správního soudu poskytuje správní spis jednoznačnou oporu pro závěry správních orgánů stran naplnění podmínek pro postih stěžovatele ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bodu 11 zákona o silničním provozu. Podkladem pro vydání předmětného rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl výše uvedený záznam o události, výpis z registru vozidel a fotodokumentace. Z pořizovaných fotografií je pak zřejmé, že motorové vozidlo

pokračování

tov. značky Renault, reg. zn. X, stálo v kontrolovaném úseku v ul. P. V. u č. p. Y v P. na vyhrazeném parkovišti, označeném dopravní značkou IP 12 – vyhrazené parkoviště, pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou, aniž by ve vozidle byl viditelně umístěn parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením. Uvedené důkazy správní orgán I. stupně řádně vyhodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu a uvedl, jaká zjištění z nich učinil. Konkrétní zjištění pak uvedl jak v odůvodnění příkazu, tak i v odůvodnění rozhodnutí o přestupku.

[20] V tomto ohledu neobstojí námitky stěžovatele ve vztahu k dopravnímu značení. Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou musí být vždy vyznačeno vodorovným a svislým dopravním značením. Uvedené stanoví vyhláška č. 294/2015 Sb., v příloze č. 5 - Informativní značky, která upravuje provedení svislé dopravní značky IP 12 Vyhrazené parkoviště: *„Značka, na které je uveden symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku, je vždy doplněna vodorovnou dopravní značkou „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou.“* Obdobně v příloze č. 8 vyhlášky, upravující provedení vodorovné dopravní značky V 10f Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou: *„Na ploše vyznačené touto značkou smí zastavit a stát pouze vozidlo označené parkovacím průkazem označujícím vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou. Značka vždy doplňuje svislou dopravní značku „Vyhrazené parkoviště“ se symbolem zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku.“* Jak připomněl i krajský soud, podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb. se svislé dopravní značky umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné. Podle odst. 2 se svislé dopravní značky umísťují při pravém okraji pozemní komunikace nebo nad vozovkou; pro zdůraznění jejich významu mohou být značky nacházející se při pravém okraji pozemní komunikace zopakovány i při levém okraji pozemní komunikace. Podle odst. 4 se značky upravující zastavení nebo stání umísťují při tom okraji vozovky nebo pozemní komunikace, k němuž se vztahují.

[21] Z předložených fotografií přitom jasně vyplývá, že dopravní značení na místě spáchaného přestupku je umístěno tak, aby na specifickou úpravu upozornilo řidiče přijíždějící ze všech stran. Skutečnost, že stěžovatel parkuje na vyhrazeném parkovišti, tak vyplývala nejen ze svislého, ale i z vodorovného značení. Argumentace nezjištěným umístěním dopravní značky IP 12 či jiným barevným provedením vodorovné dopravní značky ze strany stěžovatele coby držitele řídicího oprávnění tak není případná a Nejvyšší správní soud se zcela ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, podle něhož správní orgány na námitky stěžovatele řádně a dostatečně reagovaly a uzavřely, že uvedené dopravní značky splňují podmínky stanovené vyhláškou č. 398/2009 Sb. Ke snaze stěžovatele vyvinut se ze spáchaného přestupku pak Nejvyšší správní soud dodává, že ze zákona o silničním provozu nelze dovodit, že by účastník provozu na pozemních komunikacích sám mohl činit soudy o zákonnosti dopravní značky a na základě svého hodnocení se rozhodnout, zda se zákazem vyjádřeným danou značkou bude či nebude řídit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009 – 83).

[22] Stěžovatel sice nesouhlasí s názorem žalovaného a krajského soudu ohledně hodnocení zjištěného skutkového stavu věci, nicméně sám nepředložil žádné relevantní důkazy, které by mohly dostatečně zpochybnit závěry správních orgánů. Parkovací karta předložená stěžovatelem naopak podporovala závěry správních orgánů, neboť byla vystavena k parkování v ulici P. V. u č. p. X, Pardubice, zatímco spáchaný přestupek byl zjištěn u č. p. Y.

[23] Ke zbývajícím kasačním námitkám jako celku Nejvyšší správní soud uvádí, že v zásadě představují prosté popírání závěrů žalovaného a krajského soudu a nepřinášejí žádnou otázku, která již nebyla v předchozím řízení přesvědčivě zodpovězena.

[24] Nejvyšší správní soud neshledal žádný důvod, pro který by měl rozsudek krajského soudu zrušit. Krajský soud se věci stěžovatele řádně zabýval, přezkoumatelným způsobem se vypořádal s relevantními žalobními námitkami, přitom nikterak nevybočil ze zákona ani z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost proto ze shora uvedených důvodů podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[25] O nákladech řízení kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému v rámci řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu